362R0129

30.10.62 ΕΠΙΣΗΜΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ 2553/62

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ἀριθ. 129 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

περί τῆς ἀξίας τῆς λογιστικῆς μονάδος καί τῶν τιμῶν συναλλάγματος πού πρέπει νά ἐφαρμοσθοῦν στό πλαίσιο τῆς κοινῆς γεωργικῆς πολιτικῆς

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ,

Ἔχοντας ὑπόψη:

τή συνθήκη περί ἱδρύσεως τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος, καί ἰδίως τό ἄρθρο 43,

τήν πρόταση τῆς Ἐπιτροπῆς,

τή γνώμη τῆς Συνελεύσεως,

τή γνώμη τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς,

Ἐκτιμώντας:

ὅτι σέ ὁρισμένο ἀριθμό πράξεων σχετικῶν μέ τήν κοινή γεωργική πολιτική, πρέπει τά χρηματικά ποσά νά ἐκφράζονται σέ ὁμοιόμορφη λογιστική μονάδα· ὅτι πρέπει νά ληφθεῖ σάν λογιστική μονάδα ἡ ἤδη ἐφαρμοζομένη στήν Κοινότητα δυνάμει τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ δημοσιονομικοῦ κανονισμοῦ πού ἀναφέρεται στήν κατάρτιση καί τήν ἐκτέλεση τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος καί στήν εὐθύνη τῶν διατακτῶν καί ὑπολόγων·

ὅτι εἶναι ἀναγκαῖος ὁ καθορισμός τῆς τιμῆς συναλλάγματος πού θά χρησιμοποιηθεῖ γιά τίς πράξεις οἱ ὁποῖες πρέπει νά διενεργηθοῦν στό πλαίσιο τῆς κοινῆς γεωργικῆς πολιτικῆς καί οἱ ὁποῖες ἀπαιτοῦν νά ἐκφράζονται σέ ἕνα νόμισμα τά ποσά πού ἀποδίδονται σέ ἄλλο νόμισμα· ὅτι ὅλα τά Κράτη μέλη καθώς καί μεγάλος ἀριθμός τρίτων χωρῶν ἔχουν δηλώσει στό Διεθνές Νομισματικό Ταμεῖο μία ἰσοτιμία τοῦ νομίσματός τους, τήν ὁποία τό Ταμεῖο ἀνεγνώρισε· ὅτι δυνάμει τῶν κανόνων τοῦ ὀργανισμοῦ αὐτοῦ, οἱ τιμές συναλλάγματος πού ἐφαρμόζονται στίς τρέχουσες συναλλαγές καί οἱ ὁποῖες διαπιστώνονται στίς ἀγορές συναλλάγματος πού ὑπόκεινται στόν ἔλεγχο τῶν νομισματικῶν ἀρχῶν τῶν χωρῶν τῶν ὁποίων ἡ ἰσοτιμία τοῦ νομίσματος ἀνεγνωρίσθη ἀπό τό Ταμεῖο, δέν δύνανται νά διακυμαίνονται παρά μόνον ἐντός στενῶν ὁρίων περί τήν ἰσοτιμία αὐτή· ὅτι, συνεπῶς, ἡ χρησιμοποίηση τῆς τιμῆς συναλλάγματος πού ἀντιστοιχεῖ στήν ἰσοτιμία αὐτή ἐπιτρέπει, ὑπό κανονικές συνθῆκες, τήν ἀποφυγή δυσχερειῶν νομισματικῆς μορφῆς πού θά ἦταν δυνατόν νά παρεμποδίσουν τήν πραγματοποίηση τῆς κοινῆς γεωργικῆς πολιτικῆς·

ὅτι, ἀφοῦ ἡ λογιστική μονάδα καθορίζεται ἀποκλειστικά ἀπό ἕνα βάρος χρυσοῦ, πρέπει γιά νά ἐκφράζονται σέ ἐθνικά νομίσματα τά ποσά πού ἀναφέρονται σέ λογιστικές μονάδες καί ἀντιστρόφως, νά χρησιμοποιηθεῖ ἀναγκαστικά ἡ ἰσοτιμία τῶν νομισμάτων αὐτῶν σέ χρυσό ἤ σέ δολλάρια Η.Π.Α., ἡ ὁποία δηλώθηιε στό Διεθνές Νομισματικό Ταμεῖο καί ἀναγνωρίσθηκε ἀπό αὐτό·

ὅτι, ἐν τούτοις γιά τίς χῶρες πού ἔχουν δηλώσει στό Διεθνές Νομισματικό Ταμεῖο ἰσοτιμία τοῦ νομίσματός τους, πρέπει νά προβλεφθεῖ ἡ περίπτωση κατά τήν ὁποία οἱ διακυμάνσεις τῆς πραγματικῆς συναλλαγματικῆς τιμῆς γύρω ἀπό τήν ἰσοτιμία πού δηλώθηκε, ἄν καί πραγματοποιοῦνται ἐντός τῶν ὁρίων πού προβλέπονται ἀπό τούς κανόνες τοῦ ὀργανισμοῦ αὐτοῦ, θά ἦταν δυνατό νά θέσουν σέ κίνδυνο τήν ἐφαρμογή τῶν μέτρων τῆς κοινῆς γεωργικῆς πολιτικῆς·

ὅτι, στήν περίπτωση αὐτή, ἐνδείκνυται ἡ χρησιμοποίηση τῆς τιμῆς συναλλάγματος, πού διαπιστώθηκε στήν ἤ στίς πλέον ἀντιπροσωπευτικές ἀγορές συναλλάγματος·

ὅτι, ἐπί πλέον, ἡ ἐπιλογή τῆς τιμῆς πού διαπιστώνεται στήν ἤ στίς πλέον ἀντιπροσωπευτικές ἀγορές συναλλάγματος, ἐπιβάλλεται ὅσον ἀφορᾶ τό νόμισμα τῶν χωρῶν πού δέν ἔχουν δηλώσει ἰσοτιμία στό Διεθνές Νομισματικό Ταμεῖο ἤ τῶν ὁποίων ἡ ἰσοτιμία δέν ἀνεγνωρίσθη ἀπό αὐτό·

ὅτι, τέλος, πρέπει νά προβλεφθοῦν παρεκκλίσεις σέ περίπτωση πού περιστάσεις νομισματικοῦ χαρακτῆρος διακυβεύουν τήν ἱκανοποιητική ἐφαρμογή τῶν μέτρων κοινῆς γεωργικῆς πολιτικῆς,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Ἄρθρο 1

Ὅταν στίς πράξεις πού ἐξέδωσε τό Συμβούλιο δυνάμει τοῦ ἄρθρου 43 τῆς συνθήκης καί πού ἀφοροῦν τήν κοινή γεωργική πολιτική, ἤ στίς διατάξεις πού ἔχουν θεσπισθεῖ κατ' ἐφαρμογή τῶν πράξεων αὐτῶν, ἐκφράζονται ποσά σέ λογιστικές μονάδες, ἡ ἀξία αὐτῆς τῆς λογιστικῆς μονάδος εἶναι 0,88867088 γραμμάρια καθαροῦ χρυσοῦ.

Ἄρθρο 2

1. Ὅταν πράξεις πού πρέπει νά γίνουν κατ' ἐφαρμογή τῶν πράξεων ἤ τῶν διατάξεων, πού προβλέπονται στό ἄρθρο 1 ἀπαιτοῦν τήν ἔκφραση σέ ἕνα νόμισμα τῶν ποσῶν πού ἀποδίδονται σέ ἄλλο νόμισμα, ἡ τιμή συναλλάγματος, πού πρέπει νά ἐφαρμοσθεῖ, εἶναι ἐκείνη πού ἀντιστοιχεῖ στήν ἰσοτιμία ἡ ὁποία δηλώθηκε στό Διεθνές Νομισματικό Ταμεῖο καί ἀναγνωρίσθηκε ἀπό αὐτό.

2. Ἐν τούτοις, ὅταν σέ μία ἤ περισσότερες χῶρες, οἱ διακυμάνσεις τῆς πραγματικῆς τιμῆς συναλλάγματος στήν ἀγορά συναλλάγματος πού ὑπόκειται στόν ἔλεγχο τῶν νομισματικῶν ἀρχῶν τῆς χώρας, σέ σχέση πρός τήν τιμή πού ἀντιστοιχεῖ στήν ἰσοτιμία ἡ ὁποία δηλώθηκε στό Διεθνές Νομισματικό Ταμεῖο καί ἀναγνωρίσθηκε ἀπό αὐτό, ἄν καί παραμένουν ἐντός τῶν ὁρίων πού καθορίσθηκαν ἀπό τούς κανόνες τοῦ ὀργανισμοῦ αὐτοῦ, σέ ἐξαιρετικές περιπτώσεις δύνανται νά θέσουν σέ κίνδυνο τήν ἐφαρμογή τῶν πράξεων ἤ διατάξεων πού προβλέπονται στό ἄρθρο 1, τό Συμβούλιο ἤ ἡ Ἐπιτροπή δύνανται στό πλαίσιο τῶν ἐξουσιῶν, τίς ὁποῖες διαθέτουν δυνάμει τῶν πράξεων καί διατάξεων αὐτῶν καί κατά τίς διαδικασίες πού προβλέπονται ἀπό αὐτές, σέ κάθε ἰδιαίτερη περίπτωση, νά ἀποφασίσουν, ὅτι γιά τά νομίσματα αὐτά οἱ τιμές συναλλάγματος πού διαπιστώνονται στήν ἤ στίς πλέον ἀντιπροσωπευτικές ἀγορές συναλλάγματος, κατά τήν παράγραφο 4, πρέπει νά ἐφαρμόζονται προσωρινά, κατά τίς πράξεις οἱ ὁποῖες πρέπει νά γίνουν κατ' ἐφαρμογή τῶν πράξεων καί διατάξεων αὐτῶν.

3. Ὡς πρός τό νόμισμα τῶν χωρῶν πού δέν ἔχουν δηλώσει ἰσοτιμία στό Διεθνές Νομισματικό Ταμεῖο ἤ τῶν ὁποίων ἡ ἰσοτιμία πού δηλώθηκε δέν ἀναγνωρίσθηκε ἀπό αὐτό, ἀλλά τῶν ὁποίων τό νόμισμα ἀποτελεῖ ἀντικείμενο ἐγγραφῆς στίς ἐπίσημες ἀγορές συναλλάγματος, ἡ τιμή συναλλάγματος πού ἐφαρμόζεται εἶναι ἐκείνη ἡ ὁποία διαπιστώνεται στήν ἤ στίς πλέον ἀντιπροσωπευτικές ἀγορές συναλλάγματος κατά τήν παράγραφο 4.

4. Οἱ τιμές συναλλάγματος πού διαπιστώνονται στήν ἤ στίς πλέον ἀντιπροσωπευτικές ἀγορές συναλλάγματος, γιά τήν ἐφαρμογή τῶν παραγράφων 2 καί 3, εἶναι οἱ τιμές πού σημειώθηκαν τήν τελευταία ἡμέρα ἀνοίγματος τῶν ἀγορῶν αὐτῶν, τήν προηγηθεῖσα τῆς ἡμερομηνίας κατά τήν ὁποία πραγματοποιοῦνται οἱ πράξεις πού προβλέπονται στό παρόν ἄρθρο.

Ἄρθρο 3

1. Ὅταν οἱ νομισματικές πρακτικές ἐξαιρετικοῦ χαρακτῆρος εἶναι φύσεως πού δύναται νά θέσει σέ κίνδυνο τήν ἐφαρμογή τῶν πράξεων καί διατάξεων πού προβλέπονται στό ἄρθρο 1, τό Συμβούλιο, ἤ ἡ Ἐπιτροπή, στό πλαίσιο τῶν ἐξουσιῶν πού διαθέτουν δυνάμει τῶν πράξεων καί διατάξεων αὐτῶν καί κατά τίς διαδικασίες πού προβλέπονται ἀπό αὐτές σέ κάθε ἰδιαίτερη περίπτωση, δύνανται, κατόπιν διαβουλεύσεως μέ τήν Νομισματική Ἐπιτροπή, νά λάβουν μέτρα πού εἰσάγουν παρεκκλίσεις ἀπό τόν παρόντα κανονισμό, ἰδίως στίς ἀκόλουθες περιπτώσεις:

α) ὅταν μία χώρα, μέλος τοῦ Διεθνοῦς Νομισματικοῦ Ταμείου πού δήλωσε στόν ὀργανισμό αὐτόν ἰσοτιμία τοῦ νομίσματός της, ἡ ὁποία ἀναγνωρίσθηκε ἀπό αὐτό, ἐπιτρέπει διακυμάνσεις τῆς ἀξίας τοῦ νομίσματός της μέσα σέ εὐρύτερα ὅρια ἀπό ἐκεῖνα πού προβλέπονται δυνάμει τῶν κανόνων τοῦ ὀργάνου αὐτοῦ·

β) ὅταν μία χώρα προσφεύγει σέ μή κανονικές συναλλαγματικές μεθόδους, ὅπως εἶναι οἱ κυμαινόμενες τιμές, οἱ πολλαπλές τιμές συναλλάγματος, ἤ ἐφαρμόζει μία συμφωνία ἀνταλλαγῆς·

γ) ὅταν πρόκειται γιά χῶρες, τῶν ὁποίων τό νόμισμα δέν ἀποτελεῖ ἀντικείμενο ἐγγραφῆς στίς ἐπίσημες ἀγορές συναλλάγματος.

2. Ἐν τούτοις, σέ ἐπείγουσες περιπτώσεις τά μέτρα πού προβλέπονται στήν προηγουμένη παράγραφο δύνανται νά ληφθοῦν καί χωρίς τήν προηγουμένη γνώμη τῆς νομισματικῆς ἐπιτροπῆς, στήν ὁποία, πάντως, διαβιβάζεται ταυτόχρονα αἴτημα περί γνωμοδοτήσεως. Στήν περίπτωση αὐτή, τά μέτρα παρεκκλίσεως ἔχουν προσωρινό χαρακτῆρα. Τά ὁριστικά μέτρα λαμβάνονται μόνο μετά γνώμη τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρο 4

Ὁ παρών κανονισμός ἀρχίζει νά ἰσχύει τήν 1η Νοεμβρίου 1962.

Ὁ παρών κανονισμός εἶναι δεσμευτικός ὡς πρός ὅλα τά μέρη του καί ἰσχύει ἄμεσα σέ κάθε Κράτος μέλος.

Ἔγινε στίς Βρυξέλλες, στίς 23 Ὀκτωβρίου 1962.

Γιά τό Συμβούλιο

Ὁ Πρόεδρος

E. COLOMBO